

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.722 van 5 maart 2001
in de zaak A. 62.153/IX-1065.**

In zake : André BEERTS,
die woonplaats kiest bij
advocaat Th. VERMEIRE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keverslaan 11

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat André BEERTS
op 2 februari 1995 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van :

- het ministerieel besluit van 9 januari 1995 waarbij
zijn aanvraag om met ingang van 1 januari 1995 tijde-
lijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegen-
heden te verkrijgen wordt geweigerd,
- de beslissing van 30 december 1994 van de Divisie
Personeel van de Krijgsmacht waarbij dezelfde aan-
vraag was geweigerd "onder voorbehoud van beslissing
minister";

Gelet op het arrest nr. 54.196 van 3 juli
1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuit-
voerlegging van het bestreden besluit en de vordering
tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden
verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 27 april 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker, die tevens het verzoek tot voortzetting van de rechtspleging bevat, en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Th. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoeker, en van luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak uiteengezet zijn in het arrest nr. 54.196 van 3 juli 1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit is verworpen;

2.1. Overwegende dat verzoeker zich in zijn laatste memorie akkoord verklaart met de door de bevoegde auditeur gemaakte vaststelling dat het beroep in zijn tweede voorwerp niet ontvankelijk is omdat het bericht van de personeelsdienst geen eindbeslissing is die definitief zijn rechtstoestand beïnvloedt;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie met betrekking tot zijn belang bij het annulatieberoep in zijn eerste voorwerp uiteenzet dat hij strafrechtelijk veroordeeld is voor een afwezigheid uit het korps in het jaar 1995, "zijnde het jaar waarvoor de TAPA diende verleend te worden";

Overwegende dat de verwerende partij zich in haar laatste memorie daarentegen afvraagt of verzoeker nog wel belang heeft bij de vernietiging van het ministerieel besluit van 9 januari 1995; dat zij betoogt dat verzoeker vanaf 1 december 1996 en vanaf 1 januari 1998 een tijdelijke ambtsontheffing wegens persoonlijke aangelegenheden -voor de duur van twaalf maanden- heeft gekregen, terwijl het bestreden weigeringsbesluit hem geen moreel nadeel berokkend heeft en terwijl het enig voordeel dat hij uit de vernietiging nog kan halen, te weten de eenvoudige vaststelling van een onwettigheid op grond waarvan hij een vordering bij de gewone rechter kan steunen, hem geen voldoende belang verleent;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker de vernietiging vordert van de beslissing waarbij de door hem aangevraagde tijdelijke ambtsontheffing voor persoonlijke aangelegenheden vanaf 1 januari 1995 geweigerd wordt; dat de vaststelling dat de weigering betrekking heeft op een inmiddels verstreken periode en dat verzoeker ook geen recht had op de toekenning van het gevraagde voordeel, hem niet automatisch het belang ontnemt bij het annulatieberoep; dat in die gevallen het belang wel

een andere beoordeling vergt in die zin dat een verzoeker tegenover de Raad van State moet verantwoorden welk concreet voordeel een vernietigingsarrest hem nog kan bijbrengen om aldus aan de Raad van State aan te tonen dat hij méér beoogt dan de eenvoudige vaststelling van een onwettigheid; dat de raadsman van verzoeker, hoewel de vraag naar het actueel belang van verzoeker ter terechtzitting uitdrukkelijk aan de orde is gesteld, op dat ogenblik geen concrete gegevens onder de aandacht heeft gebracht die het bestaan van een dergelijk voordeel aannemelijk maken; dat weliswaar de vaststelling zich opdringt dat met betrekking tot de statutaire situatie van verzoeker nog drie gedingen bij de Raad van State hangende zijn, te weten een beroep tegen de beslissing van de verwerende partij om, gelet op het arrest van het militair Gerechtshof van 21 mei 1997, hem met ingang van 12 januari 1999 definitief af te zetten en hem terug te plaatsen in de graad van soldaat (het beroep G/A. 83.516/IX-1776), een beroep tegen het koninklijk besluit nr. 2365 van 13 juni 1999 waarbij hij als soldaat van ambtswege uit zijn ambt wordt ontslagen (het beroep G/A. 86.519/IX-2026) en een beroep tegen het koninklijk besluit nr. 2366 van 13 juni 1999 tot intrekking van het koninklijk besluit van 3 maart 1999 houdende de inwilliging van het door verzoeker met ingang van 1 januari 1999 gegeven ontslag als luitenant (het beroep G/A. 86.520/IX-2027); dat evenwel de uitspraak in die zaken, omdat zij geen inhoudelijk verband vertonen met de hier besproken beslissing, geen weerslag kan hebben op verzoekers belang in deze zaak;

Overwegende dat, waar verzoeker het verband legt tussen de bestreden weigeringsbeslissing en zijn strafrechtelijke veroordeling van 26 juni 1996 door het militair Gerechtshof wegens afwezigheid uit de dienst tussen 14 februari en 13 maart 1995, opgemerkt wordt dat

verzoeker niet aantoon op welke wijze de vernietiging van het bestreden besluit van invloed kan zijn op de strafrechtelijke veroordeling die verzoeker heeft opgelopen; dat verzoeker daarin dan ook geen actueel belang kan vinden; dat hij ook geen ander materieel belang bewijst;

Overwegende dat de minister in een later stadium voor verzoeker gunstige beslissingen heeft getroffen door hem tijdelijke ambtsontheffingen toe te kennen, eerst voor een periode van 12 maanden vanaf 1 december 1996, vervolgens voor 12 maanden vanaf 1 januari 1998; dat, in zoverre het moreel nadeel dat het bestreden besluit aan verzoeker heeft berokkend niet kan geacht worden door die nieuwe beslissingen rechtgezet te zijn, verzoeker geen moreel belang bewijst; dat de loutere genoegdoening om vastgesteld te zien dat de minister hem ten onrechte een tijdelijke ambtsontheffing geweigerd heeft, een belang is dat niet verbonden is met het verdwijnen van het bestreden besluit uit het rechtsverkeer maar met het horen gegrond verklaren van een middel, wat niet valt binnen de grenzen van het belang als bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijf maart 2000 en een, door de
IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.